

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 37 Pž-2834/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Baran, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa stečajnog dužnika ITS d.o.o. u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB 67393235251, kojeg zastupa punomoćnik Milan Veić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika IVICE MATIJEVIĆA, Ljubljana, Republika Slovenija, Rusjanov trg 2, OIB 83855715479, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Mužić, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-24/2018 od 22. svibnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 27. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-24/2018 od 22. svibnja 2020. i sudi:

1. Usvaja se tužbeni zahtjev koji glasi:
“Utvrdjuje se kao osnovano osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika Ivica Matijević iz Ljubljane, Republika Slovenija, Rusjanov trg 2, OIB: 83855715479, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 4.249.717,56 kn, navedena u Rješenju Trgovačkoga suda u Splitu pod poslovnim brojem 1. St 596/2017 od 07. rujna 2017. godine .“
2. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana nadoknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 59.100,00 kn (pedesetdevettisućasto kuna).
3. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 5.750,00 kn (pettisućasedamstopedest kuna).

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud presudom citiranom u izreci odbio tužbeni zahtjev kojim se tražilo da se utvrdi da ne postoji tražbina tuženika temeljem Protokola od 4. kolovoza 1999. godine s potvrdom javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina poslovni broj OU-142/99 od 4. kolovoza 1999. Nakon provedenog dokaznog postupka sud je nesporno utvrdio da je tuženik osporenu tražbinu prijavio temeljem isprave nazvane Protokol, sklopljene 4. kolovoza 1999., koju su sastavili i potpisali Slobodan Kljaković-Gašpić, Ivica Matijević i Slavko Gotovac

solidarno uz ITS d.o.o. Predmetna isprava je kao privatna isprava potvrđena od strane javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina i time je stekla snagu javnobilježničkog akta. Ujedno, temeljem svog sadržaja i ovršne klauzule koja je propisana člankom 6. protokola, ista je stekla i obilježje ovršne isprave. U članku 2. stavku 1. Protokola se nedvojbeno navodi koliko su Slobodan Kljaković-Gašpić i Ivica Matijević uložili sredstava u uređenje prostora u podrumu zgrade Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu, konkretno svaki po iznos od 161.400,00 DEM, a potom se u stavku 2. utvrđuje da navedeno ulaganje Slobodana Kljakovića- Gašpića i Ivice Matijevića predstavlja tražbinu koju oni imaju prema društvu ITS d.o.o. i koje im je isto dužno namiriti u hrvatskoj valuti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za njemačku marku. Prema ocjeni ovog suda navedeni članak 2. Protokola ne ostavlja niti minimum dvojbe da su Slobodan Kljaković-Gašpić i Ivica Matijević vjerovnici društva ITS d.o.o. kao dužnika i to svaki za iznos od 161.400,00 DEM. Time su se po ocjeni suda svi navodi tužitelja u odnosu na vjerovnika obveze i iznos činidbe te dužnika obveze pokazali kao neosnovani te ih sud kao takve i utvrđuje. Naime, stranke Protokola su ovlastile Slavka Gotovca da izvrši prodaju ili zamjenu ulaganja. Na podlozi rezultata dokaznog postupka sud je posebnu pozornost posvetio zamjeni ulaganja. Ovo iz razloga jer su dva potpisnika Protokola, odnosno tuženik i Slavko Gotovac gotovo identično iskazivali pred sudom o pokušajima dogovora s Gradom Splitom kao osnivačem Hrvatskog narodnog kazališta Split da na ime izvršenih ulaganja dobiju zamjenski prostor u Marmontovoj ulici u Splitu u kojem dogovoru su na određeni način izigrani, a što je rezultiralo pokretanjem parničnog postupka pred Općinskim sudom u Splitu u kojem je ITS d.o.o. dokazao postojanje svog potraživanja. Sadržajnim tumačenjem pojma „zamjena ulaganja“ jedino je razložno zaključiti kako se je u realizaciji istog prvo pokušalo dobiti zamjenski prostor, a kada to nije uspjelo radi prijetecćeg roka zastare pokrenuta je parnica čiji konačni rezultat je upravo ekvivalent izvršenih ulaganja u podrumski prostor Hrvatskog narodnog kazališta Split. Kako su izvršena ulaganja ostala u posjedu Hrvatskog narodnog kazališta Split, pravomoćna presuda je po svom sadržaju zamjena ulaganja u taj prostor. Na podlozi takvog zaključka sud ocjenjuje kako je tuženik potpuno istinito iskazivao u svom iskazu pred sudom kada je kazao da je svim potpisnicima Protokola bilo nesporno da se pozitivni rezultati parnice poslovni broj Pi-709/2013 imaju promatrati u kontekstu članka 3. Protokola pa sud iskaz tuženika u cijelosti prihvaća kao istinit, uvjerljiv i logičan te u skladu s ostalim dokazima. U odnosu na tužiteljev prigovor u odnosu na iznos prijavljene tražbine iz podneska od 24. siječnja 2019. ukazuje se kako je taj prigovor tužitelja paušalan jer je prema prijavi tražbine (list 10.-14. spisa) očito da tuženik svoju tražbinu temelji na presudi poslovni broj Pi-709/2013 u kojoj je glavnica određena u iznosu od 1.100.000,00 kn pa preostali iznos predstavljaju kamate. Posebno se napominje kako je tuženik prema prijavi tražbine (list 13.) istoj priložio i kamatni obračun kojeg stečajni upravitelj prigodom osporavanja tražbine nije doveo u pitanje (list 19. spisa). Upravo zbog toga sud ocjenjuje kako je tužiteljevo osporavanje obračuna kamata paušalno, sve u izostanku pobližih razloga osporavanja. Sukladno navedenom trebalo je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja jer podnesenom tužbom i iskazanim pravnim stavovima tužitelj u skladu s člankom 266. i člankom 267. Stečajnog zakona nije uspio dokazati iskazano osporavanje tuženikove tražbine.

Protiv navedene presude je tužitelj izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu, a podredno da ju ukine i vrati predmet na ponovan postupak.

U žalbi u bitnome ističe da presuda ima nedostataka, da je odbijeno provođenje dokaza financijskim vještačenjem radi utvrđivanja točne visine tužbenog zahtjeva, a nije niti

obrazloženo zašto su odbijeni dokazni prijedlozi tužitelja te nije nigdje obrazloženo zašto bi Protokol bio ovršna isprava.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Pobijanu presudu ovaj je drugostupanjski sud ispitao u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je odluka prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, pa ju je valjalo uz pravilnu primjenu materijalnog prava preinačiti.

U ovoj pravnoj stvari sud uopće nije u presudi obrazložio zašto smatra da je predmetna tražbina po svojem sadržaju tražbina drugog višeg isplatnog reda. Iz Protokola od 4. kolovoza 1999. proizlazi da je Ivica Matijević 5. ožujka 1996. stekao poslovni udio u društvu ITS d.o.o., a 4. kolovoza 1999. su stranke utvrdile da će povući iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu prijedlog za upis stjecanja tog poslovnog udjela te je tim Protokolom utvrđeno da je tuženik izvršio ulaganja u ime i za račun ITS d.o.o. a koja su predmet ovog postupka.

Iako su stranke u Protokolu utvrdile da će se povući iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu prijedlog za upis stjecanja tog poslovnog udjela, u članku 5. je dogovoreno da će Slavko Gotovac po ispunjenju svih obveza koje su utvrđene tim Protokolom biti punopravni vlasnik jedinog poslovnog udjela u društvu ITS d.o.o. Dakle, sve dok se ne ispune sve obveze iz predmetnog Protokola Ivica Matijević je imatelj poslovnog udjela u društvu ITS d.o.o.

Temeljem čl. 139. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) je između ostalog propisano da u tražbine nižih isplatnih redova ulaze tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva ili odgovarajuće tražbine.

No, predmetni Protokol je sklopljen 4. kolovoza 1999. te se u pogledu pravnih posljedica primjenjuju odredbe čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93 i 34/99; dalje: ZTD) koje su tada propisivale slijedeće:

„(1) Sa zajmom koji član daje društvu u vrijeme kada ga ono ne bi moglo uzeti pod uobičajenim tržišnim uvjetima postupa se kao s vlastitim kapitalom društva.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na druge pravne radnje člana društva ili treće osobe koje u gospodarskome smislu odgovaraju davanju zajma.“

Iz samog teksta Protokola proizlazi da su predmetna ulaganja izvršena u vrijeme dok je Ivica Matijević bio imatelj poslovnog udjela u društvu ITS d.o.o. koji je izvršio ulaganja pa predmetna tražbina nije tražbina stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda nego tražbina vjerovnika nižih isplatnih redova koje se namiruju tek nakon što se u potpunosti namire tražbine vjerovnika viših isplatnih redova.

Stoga je uz pravilnu primjenu pravila trebalo preinačiti prvostupanjsku presudu i usvojiti tužbeni zahtjev, pa je na temelju odredbe čl. 373. t. 1. ZPP-a presuđeno kao izreci ove presude.

Kako je prvostupanjska presuda preinačena, tako je u skladu s odredbom čl. 166. st. 2. ZPP-a valjalo odlučiti o troškovima cijelog postupka.

Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a tuženik je dužan tužitelju naknaditi troškove postupka. Pri odlučivanju o troškovima sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a uzeti su u obzir samo troškovi potrebni radi vođenja parnice te utvrđena vrijednost predmeta spora, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: OT) i postavljenom zahtjevu stoga tužitelj ima pravo na naknadu troškova za sastav žalbe iznos od 6.600,00 kn (sukladno Tbr. 10/1 OT, s PDV-om), potom za sastav tužbe iznos od 6.375,00 kn (sukladno Tbr. 7/1 OT sa PDV-om) te jednog obrazloženog podneska od 19. veljače 2019. tužbe iznos od 6.375,00 kn (sukladno Tbr. 8/1 OT sa PDV-om) zatim za tri ročišta (12. ožujka 2019., 17. listopada 2019. i 30. siječnja 2020.) u iznosu od po 6.375,00 kn po ročištu (Tbr. 9/1 OT-a sa PDV-om) te za ročište 28. studenog 2019. u iznosu od po 625,00 kn po ročištu (Tbr. 9/5 OT-a sa PDV-om), što ukupno za zastupanje po odvjetniku iznosi 39.100,00 kn. Nadalje tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe i to 5.000,00 kn na tužbu, 5.000,00 kn sudske pristojbe na presudu te 10.000,00 kn na žalbu. Slijedom navedenog, tužitelju se na ime naknade troškova postupka dosuđuje iznos od 59.100,00 kn, dok ga se odbija sa zahtjevom da mu se naknadi iznos od 5.750,00 kn jer je tražio naknadu za pristup ročištu 28. studenog 2019. u punom iznosu, a isto ročište je bilo odgođeno prije početka raspravljanja.

Zagreb, 27. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **1789a-5ee61**

Kontrolni broj: **02f3b-81f64-121f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.